

The background of the book cover is a dramatic illustration. At the top, a row of golden, winged angels stands against a bright, fiery sky. Beams of light shine down from them onto a crowd of people in the foreground. The crowd, seen from behind, is gathered on a grassy hill. Some people are kneeling in prayer, while others have their arms raised. In the distance, a city is visible, with some parts appearing to be on fire or in flames. The overall tone is one of divine revelation and the end of the world.

Bůh hovoří

před

koncem světa

Steve Wohlberg

Bůh hovoří před koncem světa

Steve Wohlberg

Vydavatelství a nakladatelství

Ráj - Juřicová Marcela

Lubenská 630

73911 Frýdlant n. Ostr.

Tel.: 0049 8031-9412291

E-mail: jaromar66@vodafone.de

jaromar66@volny.cz

IČ: 02291959

MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Petr Poslušný

Překlad: *Pra del Torno Publishing*

Bůh hovoří před koncem světa

Steve Wohlberg

Mnozí z nás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Smrtonosné přírodní katastrofy, bizarní změny klimatu, teroristická zvěrstva, hospodářské hrozby, vytrácející se mravnost, politická korupce, zvyšující se ceny potravin, nedostatek pitné vody, globální toxicita – to všechno hlasitě mluví o tom, že se lidstvo potácí na pokraji ohromné krize. Miliony lidí se obávají budoucnosti. Jen málo lidí ví, co přinese blížká budoucnost. Převažují spekulace a panuje zmatek.

Chtěli byste odhalit skryté detaily toho, co se skrývá za horizontem budoucnosti? Věřte nebo ne, je to možné. Ne tak, že byste se ptali populárních jasnovidců, zaplatili si věštce, nebo soustředěně hleděli do skleněné koule, nýbrž pozorným nasloucháním Božímu hlasu, který hovoří k vašemu srdci. Skrze neviditelný vliv „Ducha pravdy“ (viz Jan 16,13), k nám náš milostivý Stvořitel hovoří na stránkách svaté Bible. Pohledem na závěrečné dny lidské historie,

Boží kniha předpovídá, že „bude čas soužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času.“ (Daniel 12,1).

Všechny apokalyptické ukazatele napovídají, že tenhle žalostný „čas soužení, jakéhož nebylo“ se rychle přibližuje. Čtete pozorně následující dva odstavce:

Žijeme v době konce. Rychle se naplňující znamení času oznamují, že příchod Krista je ve dveřích. Doba, ve které žijeme, je vážná a důležitá. Duch Boží je postupně, ale jistě, odnímán ze země. Rány a soudy již dopadají na ty, kteří pohrdají milostí Boží. Katastrofy na zemi i moři, nejistý stav společnosti, strach z války, jsou hrozivé. Předpovídají, že se blíží události ohromných rozměrů.

Činitelé zla spojují své síly a konsolidují se. Posilují se na *poslední velkou krizi*. V našem světě brzy nastanou velké změny, a konečné události budou rychlé. (*Testimonies*, sv. 9, str. 11, důraz přidán)

Kdo napsal, že „konečné události budou rychlé“? Tato slova byla napsána před více než 100 lety pozoruhodnou ženou jménem Ellen Whiteová, která měla více než 2000 vidění a

zjevení, o nichž prohlásila, že jejich původcem je tentýž Bůh, který inspiroval Bibli. Ve své známé knize *Velký spor věků* popsala svou zkušenost v její předmluvě. Napsala:

Scény dlouhotrvajícího boje mezi dobrem a zlem byly autorce těchto stránek odhaleny *skrže osvětlení Duchem svatým*. „Čas od času mi bylo dovoleno nahlédnout do působení tohoto velkého sporu mezi Kristem a satanem, knížetem zla, původcem hříchu, a prvním přestupníkem Božího svatého zákona, v různých dobách historie.“ (Velký spor věků, str. x, důraz přidán).

Bylo to opravdu „osvětlení Duchem svatým,“ co tuto ženu vedlo? Jak to můžeme s jistotou říct? Když uvažujeme o viděních Ellen Whiteové a srovnáváme je s Biblí, mou jedinou prosbou je, abyste tuto informaci přezkoumali s otevřenou myslí a potom se rozhodli sami za sebe. „Všeho zkuste (prozkoumejte), což dobrého jest, toho se držte.“ (1Tessalonickým 5,21).

Ellen Gould Harmonová se narodila v r. 1827 v Gorhamu ve státě Maine (USA). Za svého života až do své smrti v r. 1915 napsala 40 knih. Její nejznámější kniha *Cesta ke Kristu* je přeložena do více než 140 jazyků. V jarním vydání časopisu

prestížního institutu *Smithsonian* je jméno Ellen Whiteová zařazeno do seznamu „100 nejvýznamnějších Američanů“. (viz <http://www.adventistreview.org/church-news/elleng.-white-named-among-100-most-significant-americans>). Stala se nepřekladanější americkou autorkou všech dob.

Dříve, než budeme uvažovat o tom, co Ellen Whiteová napsala o budoucnosti, přezkoumejme krátce, co o prorocích učí Bible. Hodně dávno, v dobách Starého zákona, mluvil „Bůh otcům skrze proroky.“ (Židům 1,1). *Bůh hovoří skrze proroky.* V době Nového zákona, když Kristus oslovuje skupinu církevních vůdců, kteří Ho odmítají, říká: „*Já posílám k vám proroky... a ty z těch některé zmordujete a jiné ukřižujete...*“ (Matouš 23,34, důraz přidán). Ježíš zde prohlašuje, že pošle proroky; přesto však většina z nich bude odmítnuta právě tak, jako On sám byl posmíván mnohými církevními vůdci, když před dvěma tisíciletími chodil po této zemi. Někteří z Jeho proroků měli být zbaveni života jen proto, že mluvili pravdu.

Posílá však Bůh také ženy v roli proroků? Nebo jsou proroci vybráni jen z mužů? Biblická odpověď je jasná. Starý zákon hovoří o Deboře, prorokyni (viz Kniha Soudců 4,4). Když se

Ježíš narodil v Betlémě, byla zde také „Anna prorokyně“ (Lukáš 2,36). Jiný biblický prorok předpověděl, že „v posledních dnech“ Bůh vylije svého Ducha na mnohé, takže „synové a dcery prorokovati budou.“ (Skutkové 2,17). Můžeme tedy očekávat, že v posledních dnech budou prorokovat jak muži, tak i ženy „prvé než přijde ten den Páně veliký a zjevný.“ (Skutkové 2,17.20).

Můžete se ptát: „*Nemáme se však varovat před falešnými proroky?*“ Ano, Ježíš nás varuje, abychom se varovali falešných proroků. (Matouš 7,15). Avšak právě tak musíme být na pozoru, abychom kvapně neoznačili za falešného proroka každého, kdo říká, že je Božím mluvčím. Pokud bychom tak činili, byli bychom v nebezpečí, že uděláme stejnou chybu jako židovští vůdci, kteří odmítli Krista a Jeho posly, protože hlásali nepopulární pravdy.

1) Učení pravých proroků je vždy v souladu s Biblií. „K zákonu a svědectví!“, zdůrazňuje Izaiáš, „Nemluví-li podle slova tohoto (totiž Bible), je to proto, že v nich není žádného světla.“ (Izaiáš 8,20 – angl. překlad krále Jakuba).

2) Boží proroci povzbuzují pobloudilé hříšníky k tomu, aby věřili Boží lásce (viz Jeremiáš 31,30), aby se odvrátili od svých hříchů (viz Ezechiel 33,11),

aby se vrátili k Bohu (viz Ozeáš 6,1), a aby zachovávali Jeho zákon (viz Jeremiáš 6,19).

3) Praví proroci vyvyšují Ježíše Krista jako Pána a Spasitele. „A není v žádném jiném spasení,“ svědčil Petr, „neboť není žádného jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spaseni býti.“ (Skutkové 4,12).

Držíme-li se tohoto jednoduchého kritéria, pak je namístě podívat se alespoň krátce na některé z překvapivých výroků ženy, kterou institut *Smithsonian* označil za jednu ze „100 nejvýznačnějších Američanů“ všech dob. V následujících odstavcích bych rád ukázal na to, co říká Bible, a poté co říkají zjevení daná Ellen Whiteové.

Co psala Ellen Whiteová o Bibli

Bible říká: „Všeliké Písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, která náleží k spravedlnosti.“ (2Timoteovi 3,16).

Ellen Whiteová napsala:

Viděla jsem, že Bůh má své Slovo, ve zvláštní péči. Ochraňuje si ho. V minulých dobách bylo jen velmi málo výtisku Biblí; přesto však Bůh nedovolil, aby se Jeho slovo vytratilo, protože v posledních dnech má nastat velké rozmnožení Biblí tak, aby ji každá rodina mohla vlastnit. (Early Writings, str. 214).

Bůh na této zemi bude mít lid, který bude považovat Bibli a jen Bibli za jediné měřítko pro všechna učení a za základ všech reforem. Názory učených lidí, dedukce vědy, kréda a rozhodnutí církevních rad a koncilů, jakkoliv početná a nesourodá mohou být (právě tak, jako církve, které reprezentují), hlas většiny – ani jedna z těchto věcí, ani všechny dohromady nesmí být pokládány za důkaz pro nebo proti, byť i jedinému bodu náboženské víry. Dříve, než přijmeme jakékoliv učení nebo přikázání, musíme pro jejich obhajobu vyžadovat jasné „Tak praví Pán.“ (*Great Controversy*, str. 595).

Co psala Ellen Whiteová o milující povaze Ježíše Krista

Bible praví: „Bůh je láska“ (1Jan 4,8). Ježíš Kristus je „blesk (záře) Jeho (Boží) slávy a obraz osoby Jeho (Boha)“ (Židům 1,3). Ježíš praví, „Kdož vidí mne, vidí Otce.“ (Jan 14,9).

Ellen Whiteová píše:

Ježíš nevynechal ani jediné slovo pravdy, ale vždy je vyslovoval s láskou. V jednání s lidmi byl vždy taktní, pozorný a ohleduplný. Nikdy nebyl hrubý, nikdy zbytečně nepronesl přísné slovo, a nikdy zbytečně nezranil citlivou duši. Nebyl kritikem lidské slabosti. Říkal pravdu, ale vždy s láskou. Odsoudil pokrytectví, nevěru a nepravost; ale v Jeho hlase byly cítit slzy, když pronášel palčivá kárání. Plakal nad Jeruzalémem, městem, které miloval, a které Ho odmítalo přijmout – Cestu, Pravdu a Život. Odmítli Ho přijmout jako svého Spasitele, ale On na ně přesto pohlížel s lítostivou něžností. Jeho život byl životem sebezapření a ohleduplné péče o ostatní. V Jeho očích byl každý člověk vzácný. Ačkoliv vždy vystupoval s božskou důstojností, skláněl se s tou nejněžnější ohleduplností ke každému členu Boží rodiny. Jeho posláním bylo zachránit

každou padlou duší. Taková je Boží povaha.
(*Steps to Christ*, str. 12)

Co napsala Ellen Whiteová o dáblu

Bible říká: „I stal se boj na nebi.... i svržen jest drak ten veliký, had starý, který slove ďábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou.“ (Zjevení 12,7.9).

Ellen Whiteová napsala:

Satan mi byl ukázán takový, jaký kdysi byl – šťastný, vznešený a ušlechtilý anděl. Pak jsem ho viděla v jeho současném stavu. Stále ještě vystupoval ve své královské podobě. Jeho rysy byly i nyní ušlechtilé, neboť je stále padlým andělem. Avšak výraz v jeho tváři byl plný strachu, starostí, neštěstí, zloby, nenávisti, nepokoje, podvodu a všeho druhu zla. Zvláště jsem si všimla jeho čela, které kdysi bylo tak vznešené. Od očí ustupovalo dozadu. Viděla jsem, že se tak dlouho poddával zlu, až všechny jeho dobré vlastnosti byly znehodnoceny a namísto nich je ovládlo zlo. Jeho oči byly vychytralé, lstivé a pronikavé.

Jeho postava byla velká, ale maso na jeho rukou a tváři nyní volně viselo. *Jak jsem ho pozorovala*, opíral se bradou o levou ruku. Zdálo se, že je hluboce zamyšlen. Na jeho tváři se objevil úsměv, který mne roztrásl, protože byl naplněn zlem a satanskou prohnaností. Tento úsměv má na své tváři pokaždé, kdy si je jistý svou obětí; a jak si ji omotává do svých osidel, úsměv se rozrůstá do hrůzostrašných rozměrů. (*Early Writings*, str. 152-153).

Co Ellen Whiteová psala o smrti Ježíše Krista za naše hříchy

Bible říká: „I přišedše na místo, kteréž slove Golgota, tj. popravné místo... Ukřižovavše pak jej...” (Matouš 27,33.34) „Kristus umřel za hříchy naše podle písem...” (1Korinským 15,3).

Ellen Whiteová napsala:

Neposkvrněný Syn Boží visel na kříži, Jeho tělo bylo rozdrásané bičováním. Ruce, které byly tak často vztažené k požehnání, měl přibité k dřevěným trámům. Nohy, které neúnavně sloužily službou lásky, byly probodnuty velkým hřebem a připevněny ke

kříži. Jeho královské čelo rozdrásala koruna z trní. Chvějící se rty, jakoby byly hrůzou připraveny k výkřiku. A to všechno, co vytrpěl – kapky krve, kanoucí z Jeho spánků, rukou, nohou, agónie týrající celou Jeho bytost a nevýslovná muka naplňující Jeho duši protože od Něho Otec odvrátil svou tvář – to všechno promlouvá ke každému lidskému stvoření: Právě kvůli tobě Syn Boží svolil, že ponese toto břímě viny; pro tebe zničil panství smrti a otevřel brány Ráje. Ten, který utišil rozzuřené moře a chodil po zpěněných vlnách, Ten před kterým se ďáblové třesou a nemoci ustupují, Ten který otevírá slepé oči a povolává mrtvé k životu, ten se také obětoval na kříži, protože tě miluje. Ten, který nesl tvůj hřích, a snášel hněv Boží spravedlnosti, se pro tebe stal hříchem.“ (*The Desire of Ages*, str. 755).

Co Ellen Whiteová napsala o spasení

Bible říká: „Hřích je přestoupení zákona.“ (1Jan 3,4). „Nazůveš jméno Jeho Ježíš. On zajistě vysvobodí lid svůj od hříchů jejich.“ (Matouš 1,21, důraz přidán). Spasení není „ze skutků, aby se někdo nechlubil.“ (Efezským 2,9).

Ellen Whiteová napsala:

Protože jsme hříšní a nesvatí, nemůžeme dokonale poslechnout Boží zákon. Sami ze sebe nemáme naprosto žádnou spravedlnost, se kterou bychom mohli dostát požadavkům Božího zákona. Kristus nám však vytvořil cestu úniku. Žil na světě uprostřed zkoušek a pokušení – stejných, jakým musíme čelit i my. Žil bezhříšným životem. Zemřel za nás a nyní nám nabízí, že si od nás vezme naše hříchy a dá nám svou spravedlnost. Jestliže se Mu odevzdáš a přijmeš Ho za svého Spasitele, potom, i kdyby byl tvůj život jakkoli hříšný, jsi v Něm (skrze Něj) považován za spravedlivého. Kristova povaha se postaví na místo tvého charakteru, a Bůh tě přijme tak, jako bys nikdy nezhřešil.

A víc než to – Kristus změní tvoje srdce. Skrze víru bude přebývat ve tvém srdci [viz Efezským 3,17] a na tobě je, abys toto spojení s Kristem udržoval vírou a neustálou poddaností své vůle Jeho vůli. A pokud to tak uděláš, On v tobě způsobí chtění a činění podle své dobré a libé vůle. [viz Filipenským 2,13].... Pak s Kristem, který v tobě působí, budeš vykazovat téhož ducha a konat tytéž

skutky – skutky spravedlnosti a poslušnosti.
[viz Římanům 8,4]. (*Steps to Christ*, str. 62,
63).

Co Ellen Whiteová napsala o posledních dnech

Bible říká: „Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpečí...” (1Timoteovi 3,1). „Přijde pak ten den Páně jako zloděj v noci...” (2Petr 3,10).

Ellen Whiteová napsala:

Postupně se k nám vkrádá krize. Zářící slunce po obloze cestuje svou obvyklou dráhou a hlásá Boží slávu. Lidé stále ještě jedí a pijí, sázejí a stavějí, žení se a vdávají. Obchodníci stále prodávají a kupují. Lidé se navzájem potýkají a bojují o nejvyšší místa. Milovníci zábav stále ještě naplňují sály divadel, chodí na koňské dostihy a plní hráčská doupata. Lidé milují vzrušení, ale poslední hodina zkoušky se nezadržitelně blíží, a o každém případě bude rozhodnuto jednou provždy. Satan ví, že jeho čas je krátký. Vsadil všechno, co mohl, aby lidé byli svedeni,

oblouzení, zaměstnání a zhypnotizování až do chvíle, kdy skončí den zkoušky a dveře milosti se navždy zavřou. [viz Zjevení 22,10-12]. (*The Desire of Ages*, str. 636).

Žijeme v nejvážnějším období historie tohoto světa. O osudu hemžících se mas lidí má být brzy rozhodnuto. Naše vlastní budoucí blaho, a také spasení jiných lidí závisí na cestě, kterou si každodenně volíme. Potřebujeme být vedeni Duchem pravdy. Každý Kristův následovník by se měl vážně ptát: „Pane, co chceš, abych činil?“ Musíme se pokořit před Hospodinem s půstem a modlitbou, a velmi přemýšlet o Jeho slově, zvláště o událostech soudu. Musíme nyní hledat živou zkušenost ve věcech Božích. Nesmíme ztratit ani chvíli. (*The Great Controversy*, 1911, str. 601).

Co Ellen Whiteová napsala o nadcházejícím soudu nad bezbožnými městy

Bible říká: „Jistě, Pane Bože všemohoucí, praví jsou a spravedliví soudové tvoji.“ (Zjevení 16,7). „I stali se zvukové a hromobití a blýskání, i zemětřesení stalo se veliké, jakéhož nikdy nebylo, jakž jsou lidé na zemi, země třesení

tak velikého... a města národů padla.“
(Zjevení 16,18.19).

Ellen Whiteová napsala:

Když jsem byla v Loma Lindě v Kalifornii dne 16. dubna 1906, promítl se přede mnou podivný úkaz. *Během nočního vidění* jsem stála na vyvýšeném místě, ze kterého jsem viděla domy, které se třásly jako osika ve větru. Budovy, velké i malé, se hroutily k zemi. Střediska zábav, divadla, hotely a domovy bohatých se třásly a rozpadaly se na kousky. Mnoho životů bylo zmařeno a vzduch byl naplněn výkřiky a sténáním zraněných a vystrašených lidí.

Boží andělé, zhoupci, byli v plné práci. Jediný dotek, a budovy, které byly zkonstruovány tak důkladně, že je lidé považovali za bezpečné před každým nebezpečím, se rychle staly hromadou suti. Jistotu a bezpečí nebylo možno nalézt vůbec nikde. Necítila jsem se v žádném zvláštním nebezpečí, *ale pro hrůzu těchto scén, které se přede mnou odehrávaly*, nenacházím slov. Zdálo se, že Boží trpělivost je vyčerpána, a že začal soud.

Anděl, který stál po mém boku, mne potom poučil, že jen nemnoho lidí má ponětí o bezbožnosti, která v dnešním světě existuje, a zvláště ve velkoměstech. Prohlásil, že Pán ustanovil čas, kdy ve svém hněvu navštíví přestupníky pro jejich vytrvalé nedbání na Jeho zákon. (*Testimonies*, sv. 9, str. 92,93 – důraz přidán).

Ó kéž by Boží lid cítil ono blížící se zničení tisíců měst, která nyní holdují modloslužbě. (*Review & Herald*, 10. září 1903).

Co Ellen Whiteová napsala o návratu Ježíše Krista

Bible říká: „Tehdáž se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy budou kvílet všechna pokolení země, a uzří Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou.“ (Matouš 24,30).

Ellen Whiteová napsala:

Brzy nato se naše zraky obrátily k východu, kde se ukázal černý obláček, asi jako polovina lidské dlaně, o kterém jsme všichni věděli, že

to je znamení Syna člověka. Ve velebném tichu jsme všichni hleděli na tento obláček, který se přibližoval a stával se stále světlejším a jasnějším, a ještě jasnějším, až z něho nakonec byl bílý oblak. Ve spodní části vypadal jako oheň. Nad ním zářila duha a kolem něho bylo deset tisíc andělů, kteří zpívali nádhernou píseň. A na oblaku seděl Syn člověka. Jeho vlas byl bílý a vlnitý a spočíval Mu na ramenou. Na hlavě měl mnoho korun. Jeho nohy vypadaly jako oheň a v pravé ruce měl ostrý srp, v levé pak stříbrnou trubku. Oči měl jako plameny ohně a zkoumal jimi své děti. Tváře všech zbledly, ale tváře těch, které Bůh zavrhl, zčernaly. Potom jsme všichni zvolali, „Kdo bude moci obstát? Je moje roucho čisté?“ Poté andělé přestali zpívat a na chvíli nastalo hrozné ticho. Pak promluvil Ježíš: „Ti, kteří mají čisté ruce a srdce, obstojí. Moje milost je pro vás dostatečná.“ Na to se naše tváře rozzářily a srdce všech byla naplněna radostí. Andělé znovu začali zpívat, tentokrát vyšším tónem, zatímco se oblak ještě více přiblížil k zemi. (*Early Writings*, str. 15, 16).

Král králů sestoupil na oblaku, zahalen do plamenného ohně. Nebe se svinulo jako oděv, země se před Ním třásla a všechny ostrovy a hory se pohnuly ze svého místa. „Béře se

Bůh náš a nebude mlčeti; oheň před ním vše sžíratí bude a vůkol Něho vichřice náramná. Zavolal nebes shůry i země aby soudil lid svůj.“ Žalm 50,3.4.

„A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, i mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a skalách hor. A řekli k horám a skalám: Padněte na nás a skryjte nás před tváří Toho, který sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. Nebo jest, přišel ten den veliký hněvu Jeho. I kdo bude moci obstáti?“ Zjevení 6,15-17. (*Great Controversy*, str. 641, 642).

Co napsala Ellen Whiteová o Soudném dnu

Bible říká: „Boha se boj a přikázání Jeho ostříhej, nebo na tom všechno člověku záleží. Poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.“ Kazatel 12,13.14.

Ellen Whiteová napsala:

Boží Prorok praví: „I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří

utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých.“ Zjevení 20,11.12.

Jakmile se knihy otevřou, a Kristovy zraky se obrátí na bezbožné, uvědomí si každý hřích, který kdy spáchali. Uvidí přesně, v kterém místě se jejich nohy odchýlily od cesty čistoty a svatosti, a jak daleko je jejich pýcha a vzpoura zavedly v přestupování zákona Božího. Svůdná pokušení, která povzbuzovali tím, jak se vyžívali v hříchu, požehnání, která převraceli, poslové Boží, kterými pohrdali, varování, která odmítli, nabídka milosti, které odráželi svým tvrdohlavým, nekajícím srdcem – to vše se před nimi ukáže jako záznam zapsaný ohnivými písmeny.

Nad trůnem se objeví kříž a jako panorama se před nimi budou odvíjet scény Adamova pokušení a pádu, i následující kroky ve velkém plánu spasení. Spasitelovo narození v chudobě, Jeho raný život v poslušnosti a prostotě. Jeho křest v Jordánu, půst a pokušení na poušti, Jeho veřejná činnost,

✠

která před lidmi otvírala ta nejvzácnější
požehnání nebes, dny naplněné skutky
lásky a milosrdenství, noci strávené na
modlitbách a bdění v osamělosti hor, žárlivé
pletichy, závist a zloba, kterými Mu bylo
odplaceno za Jeho pomoc, strašná, tajemná
agónie pod zdrcující tíhou hříchů celého
světa, v zahradě Getsemane zrada, se kterou
byl vydán do rukou vražedné lůzy, hrozné
události poslední noci – pokorný Vězeň,
opuštěný svými nejmilovanějšími učedníky,
surově hnáný ulicemi Jeruzaléma, Syn
Boží triumfálně postavený před Annáše,
předvedený do paláce nejvyššího kněze,
do soudní síně Pilátovy, před krutého a
zbabělého Heroda, vysmívaného, uráženého,
mučeného a odsouzeného k smrti – to vše je
jim znovu živě představeno.

✠

A nyní jsou tomuto zmítajícímu se davu
ukázány poslední scény – sužovaný Trpitel,
krácející cestou ke Golgotě, Kníže nebes visící
na kříži, nabubřelí kněží a pošklebující se
chátra, zesměšňující Jeho smrtelnou agónii,
náhlá tma, otřásající se země, roztržené skály,
otevřené hroby doprovázející moment, kdy
se Vykupitel světa vzdal života.

Toto strašné divadlo vystihuje přesně to, co se stalo. Satan, jeho andělé a poddaní, nemají žádnou moc odvrátit se od tohoto obrazu svého vlastního díla. Každý aktér si vzpomene na roli, kterou sehrál. Herodes, který nechal vyvraždit nevinné děti v Betlémě, aby mohl zničit Krále Izraele, podlá Herodiada, na jejíž provinilé duši spočívá krev Jana Křtitele, zbabělý, oportunistický Pilát, posměvační žoldnéři, kněží, vůdcové i šílený dav řvoucí, „Jeho krev na nás a naše děti!“ – ti všichni teď spatří obludnost svého konání a své viny. Nadarmo se budou snažit schovat před majestátem Jeho tváře, který zastiňuje i záři slunce, zatímco všichni vykoupení položí své koruny u nohou svého Spasitele a zvolají: „On zemřel za mne!“ (*The Great Controversy*, str. 666, 667).

Co Ellen Whiteová napsala o Deseti příkázáních

Bible říká: „I napsal [Bůh] na těch deskách... deset příkázání.“ Deuteronomium 10,4. „I dal Pán Mojžíšovi po dokonání těchto řečí s ním na hoře Sinai dvě desky svědectví, desky kamenné, psané prstem Božím.“ Exodus 31,18. „Tu jest trpělivost

svatých, tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“ Zjevení 14,12.

Ellen Whiteová napsala:

Potom se na nebi objevuje ruka držící dvě kamenné desky složené dohromady. Prorok praví: „Budou vypravovati nebesa spravedlnost Jeho, nebo sám Bůh soudce jest.“ Žalm 50,6. Ten svatý zákon, Boží spravedlnost, který byl za hromobití a ohně vyhlášen ze Sinaje jako měřítko života, je nyní zjeven lidem také jako pravidlo soudu. Ruka otvírá desky a jsou vidět přikázání Dekalogu, jakoby vypálená ohnivým perem. Slova jsou tak jasná, že je každý může přečíst. Paměť se oživuje, temnota předsudků a bludařství je vymetena z každé mysli, a deset Božích vět – krátkých, výstižných a plných authority – je představeno zrakům všech obyvatel země.

Nedá se popsat hrůza a zoufalství těch, kteří pošlapávali Boží svaté požadavky. Pán jim dal svůj zákon. Mohli ho porovnat se svou povahou a poznat své kazy, dokud ještě byla příležitost k pokání a nápravě. Avšak proto, aby si zajistili přízeň tohoto světa, odsunuli stranou jeho přikázání a učili i ostatní, aby ho přestupovali.... Nyní

jsou odsouzeni právě tím zákonem, kterým pohrdali. S hroživou jasností vidí, že jsou bez výmluvy. Sami si zvolili, komu budou sloužit a koho uctívat. „Tehdy obrátíte se, a užijete rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu a tím, kdo Mu neslouží.“ Malachiáš 3,18. (*The Great Controversy* 1911, str. 639, 640).

Co Ellen Whiteová napsala o čtvrtém přikázání

Čtvrté přikázání praví: „Pomni na den sobotní, abys jej světil.... *Dne sedmého* [sobota] odpočinutí jest Hospodina Boha tvého.“ Exodus 20,8.10 (důraz přidán). „Syn člověka také jest Pánem i soboty.“ Marek 2,28. „... Ale v sobotu odpočinuly podle přikázání.“ Lukáš 23,56.

Ellen Whiteová napsala:

Ježíš je [kamenné desky] otevřel a *já jsem viděla deset přikázání* napsaných na nich prstem Božím. Na první desce byly čtyři, na druhé jich bylo šest. Ty první čtyři na první desce zářily jasněji než těch ostatních šest. Avšak čtvrté přikázání – přikázání o sobotě –

zářilo nejjasněji, protože sobota je oddělena, aby byla zachovávána k uctění Božího jména. Svatá sobota vyhlížela slavnostně – bylo kolem ní světlo slávy. *Viděla jsem, že sobotní přikázání nebylo přibito ke kříži.* Pokud by bylo, pak by bylo i ostatních devět, a my bychom je všechny mohli svobodně přestupovat, právě tak jako to čtvrté. *Viděla jsem, že Bůh nezměnil sobotu, protože On se nikdy nemění.*

A viděla jsem, že kdyby Bůh přesunul den odpočínutí [sobotu, hebrejsky Yom Shabbat] ze sedmého dne na první (neděli), změnil by také zápis tohoto přikázání na kamenných deskách, které jsou v současné době v truhle smlouvy ve svatyni svatých v nebi [viz Zjevení 11,19; 12,17], Toto přikázání by pak znělo takto: „První den [neděle] je dnem odpočinku [sobotou – Yom Shabbat] Hospodina Boha tvého.“ Ale *já jsem viděla*, že toto přikázání zůstalo nezměněné a zní stejně, jak bylo zapsáno do kamenných desek prstem Božím a předáno Mojžíšovi na Sinaji. „Ale dne sedmého [sobota] odpočínutí jest Hospodina Boha tvého.“ Exodus 20,10. (*Early Writings*, str. 32, 33; důraz přidán).

Co Ellen Whiteová napsala o očistění země ohněm a o nové zemi

Bible říká: „Přijde pak ten den Páně jako zloděj v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, které jsou na ní, vypáleny budou.“ 2Petr 3,10. „I ten, kdo není zapsán v knize života, uvržen jest do jezera ohnivého. Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země pomine, ... A setře Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly.... Blahoslavení, kteří zachovávají přikázání Jeho, aby měli právo k dřevu [stromu] života, a aby branami vešli do města.... Já, Ježíš, poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích.... Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.“ Zjevení 20,15; Zj21,1; Zj22,14.16.21.

Ellen Whiteová napsala:

Bezbožní obdrží svou odměnu na zemi. (viz Přísloví 11,31). „Aj, ten den přichází hořící jako pec, v němž budou všichni pášící bezbožnost jako strniště. I zažhne [spálí] je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, takže neostaví jim ani kořene ani

ratolesti.“ Malachiáš 4,1. Někteří budou zničeni ve chvílce, jiní budou trpět mnoho dnů. Všichni budou potrestáni „podle skutků svých“ (Zjevení 20,13) ... V očišťujících plamenech budou bezbožní nakonec zničeni – kořen i ratolesti – satan je tím kořenem, jeho následovníci pak ratolesti. (Malachiáš 4,1). Plný trest za přestupování zákona bude vykonán. Požadavky spravedlnosti budou splněny. A nebe i země, hledící na to vše, vyhlásí spravedlnost Toho, jehož jméno je Jehovah....

„Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země pominula.“ Zjevení 21,1. Tentýž oheň, který stráví bezbožné, zároveň očistí zemi. Každá stopa prokletí bude zahlazena ...

Zbývá jen jedna připomínka: Náš Spasitel navždy ponese známky svého ukřižování. Na Jeho zraněné hlavě, v Jeho boku, na Jeho rukách a nohou zůstanou jediné stopy krutého díla, které vykonal hřích. ...

Velký spor skončí. Hřích a hříšníci již nebudou existovat. Celý vesmír bude čistý. Celým nekonečným stvořením bude panovat harmonický tep radosti. Od Toho, který je

Stvořitelem všeho, poplyne život, světlo a radost do všech sfér nekonečného vesmíru. Od nejmenšího atomu až po největší svět, vyhlásí věci živé i neživé, ve své nezastíněné nádheře a dokonalé radosti, že *Bůh je láska*. (*The Great Controversy*, 1911, str. 673, 674, 678; důraz přidán).

ooooo

Moje svědectví

V roce 1979 jsem byl dvacetiletým ztraceným Židem, který kouřil marihuanu, šňupal kokain a tančil na diskotékách na jihu Kalifornie. Jednoho dne jsem zapnul televizi a uviděl tam muže, jménem George Vandeman. Byl to mluvčí stanice *It Is Written* (Psáno jest). Předmětem jeho přednášky byla biblická sobota. Ke konci půlhodinového programu jsem reagoval na nabídku knížky, kterou nabídl zdarma a jejíž titul byl *Den, na který je třeba pamatovat*. Byla to studie o sobotě Božího sedmého dne. Knižka přišla v několika dnech. Když jsem ji přečetl, Bůh mne přesvědčil, že mám začít zachovávat Jeho

svatý den. Po krátké době mne vedl k návštěvě modlitebny adventistů sedmého dne.

Během návštěvy jsem se setkal s jejich pastorem, který mi půjčil knihu *The Desire of Ages* (Touha věků), pojednávající o životě, lásce, utrpení, trýznivé smrti a slavném vzkříšení Ježíše Krista. Ptáte se, kdo tuto knihu napsal? Ellen Whiteová. Když jsem ji četl, „Duch pravdy“ (Jan 16,13) působil na mé srdce, abych se vzdal drog, rockové hudby, divokého, neuspořádaného života, a abych přijal Krista jako svého osobního Spasitele. Ve svém pokoji na koleji kalifornské Státní university v Northridge jsem poklekl před svým lůžkem a učinil jsem to, k čemu jsem byl Duchem veden. Dnes jsem kazatelem adventistů sedmého dne, šťastně ženatý s manželkou Kristin, se kterou mám dvě krásné děti, Setha a Abby. Bez ohledu na to, co kdo říká, já vím, že *Ježíš změnil můj život*. Nyní žiji pro Toho, který za mne zemřel.

Poslední kniha Bible – kniha Zjevení – nám podává proroctví o době konce:

I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými ze semene jejího, kteří ostríhají [zachovávají] přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista. Zjevení 12,17, důraz přidán.

Tento inspirovaný verš nám říká, že během posledních dnů země, povede ďábel nelítostný „boj“ proti těm, kteří zachovávají deset přikázání a „mají svědectví Ježíše Krista.“ Co však je „svědectví Ježíše Krista“? Na to nám kniha Zjevení dává odpověď. Pozorně si všimněte:

„Svědectví pak Ježíšovo jest *duch proroctví*.“
Zjevení 19,10, důraz přidán.

Když porovnáme slova ze Zjevení 12,17 a 19,10, zjišťujeme, že během závěrečných hodin země Bůh vzbudí „ostatky“ lidí, kteří „zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista,“ což je „duch proroctví“. Termín „duch proroctví“ se vztahuje k pravému, nefalšovanému daru proroctví, o kterém jsem přesvědčen, že ho sám *Ježíš Kristus dal Ellen Whiteové jako přímé naplnění proroctví ze Zjevení*. Ti, kteří jsou ochotní číst její spisy s otevřenou myslí, shledají, že věrně odkazují na Bibli, vyzvedávají Ježíše jako Spasitele, odhalují ďábelské klamy, a pomáhají očistit Jeho lid od hříchu. Z biblického hlediska vždy ob stojí ve zkoušce toho, na co musíme hledět při identifikaci pravého posla závěrečných dnů, *skrze kterého hovoří Bůh*.

Ano, Ellen Whiteová má mnoho nepřátelských kritiků, ale to se dá očekávat. Pamatujme na to, že „drak“ (ďábel) vede nelítostný boj proti těm, kteří

zachovávají příkázání a mají „ducha proroctví.“ Pamatujme také, že v biblických dobách byli proroci většinou odmítnuti.

A je tomu tak i dnes, milý čtenáři.

Pokud si chceš sám přečíst některé z jejích knih, moje doporučení je, abys začal s pětidílnou sérií Drama věků (*Conflict of Ages*), která zahrnuje knihy *Patriarchs and Prophets* (Patriarchové a proroci), *Prophets and Kings* (Proroci a králové), *The Desire of Ages* (Touha věků), *The Acts of Apostles* (Skutky apoštolů), a *The Great Controversy* (Velký spor věků). Těchto pět svazků zachycuje z biblického hlediska celé dějiny konfliktu mezi dobrem a zlem, počínaje Luciferovou odhodlanou vzpourou v nebi, a vedou čtenáře až do jeho (Luciferovy) konečné porážky, zničení hříchu a hříšníků, a k nové zemi, ve které bude navěky vládnout Boží láska.

Další nádherné knihy z pera Ellen Whiteové jsou: *Steps to Christ* (Cesta ke Kristu), *Thoughts from the Mount of Blessing* (Myšlenky z Hory blahoslavenství), a *Christ's Object Lessons* (Kristova podobenství). Někdy jsou tyto knihy spojeny do jednoho svazku pod titulem *Living the Life of the Lifegiver* (Život s Dárce života). Úžasná kniha je také *The Ministry of Healing*

(Služba uzdravování, dříve v češtině známá také pod názvem Ve šlépějích Velkého lékaře). Všechny tyto knihy jsou (v angličtině) dostupné ve formátu mp3 a na CD, jakož i v knižním formátu v nakladatelství *Remnant Publications a White Horse Media*.

Milý čtenáři, já osobně věřím, že není náhodou, že sis přečetl tuto brožurku. Naopak, věřím, že tě „Duch pravdy“ (Jan 16,13) nyní vede právě tak, jako před lety vedl mne, když jsem se stal křesťanem.

Na závěr chci říct, že nás Bible nabádá, abychom věřili Ježíši Kristu, našemu milovanému Spasiteli, abychom „chodili ve světle“ (1Jan 1,7), a abychom se stali „syny [a dcerami] světla.“ Toto „světlo“ Božího slova na tebe nyní září. Prosím, následuj ho. Pokud tak učiníš, nikdy nebudeš litovat.

Ježíš nás miluje tak, že za naše hříchy zaplatil věčnou cenu na krutém kříži, a potom vstal z mrtvých.

On přijde brzy!

Doufám, že se uvidíme v Jeho věčném království. ■

Poznámka: Ke studiu všech spisů Ellen Whiteové navštivte <http://whiteestate.org>

Mnohojazyčné překlady jejích knih jsou dostupné na <https://egwwritings.org>

Další poučné brožurky Steva Wohlberga

Surviving Toxic Terrorism
Fabulous Health Made Simple
Juice Your Way to Fabulous Health
Sprout Power
Solving the Mystery of Death
The Millennium
The Hot Topic of Hell
The Darkness of Twilight
Perils of Harry Potter and Witchcraft
Hidden Holocaust
The End of the World: Fact Versus Fiction
The Emerging Church Trap: Avoid the Bait
Rapture Myths
The United States in Bible Prophecy
The Antichrist Identified
Discovering the Lost Sabbath Truth
Decoding the Mark of the Beast

Remnant Publications
1-800-423-1319
www.remnantpublications.com

White Horse Media
1-800-782-4253
www.whitehorsemedia.com

Steva Wohlberga je také možno navštívit na Twitteru:
@WhiteHorse7
a na Facebooku:
www.facebook.com/stevewohlberg

Z ráje do ráje